

Cehenem Arifeleri 3

– Cihangir Orkun · 04 Şubat 2011

(savunma)

Gecenin karanlığı yırtıldı bir neşter darbesiyle
Ötenaziye yatırılmışken bedenler
Üstünkörü yaşanmış hayatlar birikiyordu avuçlarda
Ve avuçlar kanıyordu harıl harıl...

Aynalara düştü feri sönmüş güneşler
Dirhem dirhem sızarken çatlaklardan hınçlar
Kırık canlar üstüne inşaa edilmiş bu sahenin
Bir ayağı çukurda bir ayağı araftaydı

Ve tanrı gözlerini kapadı;
Bıçaklar keskin, sözler paslı

Köküne kadar kazınsa dünler
Şah damarı kanayacak tenlerin,
Üstün körü edilse yeminler
Fay hatları kırılacak duaların

Kırk yamalı bedenler kevgir misali
Ha yıkıldı ha yıkılacak her kare
Mat olmanın arifesinde her hayat
Film şeritleri koptu...

Tenleri kemiklerinden ayrılmış ruhlar varken elde
Basireti bağlıydı meleklerin

Ve tanrı sözlerini sustu;
Oluk oluk kin kusuyor gözler
Bıçaklar keskin, sözler paslı
Her şehir vebal yükü

Sayfalar silik, mürekkep dağınık
Teğelleri de atıktı yamaların

Dikiřleri de patladı yaraların
Her hayat arifesinde mat olmanın

Ateřleri harladı cehennem çukurlarının
Battı balık yan gider hesabı,
Zembereęi boşalmıştı artık ruhların

Ve tanrı sağır oldu;
Hükmü verilmiř kavimler gibi,
Ram olundu kırık kalemlere.
Yarınlar gebeyken cehennem arifelerine
Ekilmiř kinler yeřeriyordu